

IBDIS | We know books
Imagine coperta 1: Icoana *Mărturisitori ai Ortodoxiei*
în temnița din Aiud © iconar Marin Pinte

© Pentru prezenta ediție, Editura Areopag
Preluarea materialelor din acest volum (fie în formă
tipărită - în ziare, reviste, foi parohiale - sau în formă
electronică, pe blog-uri sau site-uri) este liberă, cu
menționarea exactă a sursei citate. Pentru varianta în
formă electronică se va prelua textul postat pe
www.areopag.ro.
Cei care vor să trimită noi mărturii o pot face pe
adresa de e-mail danionvasile@yahoo.com.

Majoritatea mărturiilor din acest volum au apărut
inițial în prima parte a volumului ***Mărturisitorii***
din închisorile comuniste: minuni, mărturii,
repere, tipărit la Editura Areopag cu binecuvântarea

Înalt Preasfințitului Arhiepiscop **Justinian Chira**
al Episcopiei Maramureșului și Sătmărilor.

Deoarece cartea era foarte groasă, am decis
împărțirea materialului în trei volume, partea a doua
fiind tipărită sub titlul *Mărturiile pătimitorilor*, iar
cea de-a treia *Repere de sfințenie*.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Minunile sfinților închisorilor / vol. coord. de

Danion Vasile ; ed. îngrij. de

Ciprian Voicilă. - București : Areopag, 2025

ISBN 978-606-9678-64-0

I. Vasile, Danion (coord.)

II. Voicilă, Ciprian (ed.)

2

Colecția Din temnițe spre Sinaxare

MINUNILE SFINȚILOR ÎNCHISORILOR

Volum coordonat de Danion Vasile
Ediție îngrijită de Ciprian Voicilă

Editura Areopag
București, 2025

Danion Vasile:

Iisus înfășurat în tricolor..... 5

A) MINUNILE SFINȚILOR DE LA AIUD 6

1. Pr. dr. Mihai Valică:..... 6

Mărturii ale minunilor sfinților închisorilor 6

2. *Sfinții din Aiud nu dorm* 19

3. *Trei minuni cu sfinte moaște de la Aiud*..... 24

4. *Vindecarea de pancreatită* 25

5. *Cum am scăpat de operație* 31

6. *Tămăduirea ochiului bolnav* 34

7. *Băiețelul s-a vindecat complet*..... 36

8. „Am simțit ca un balsam” 37

9. „M-am dus să mă spovedesc...” 39

10. *Lăudați pe Dumnezeu întru sfinții Lui* 40

11. *Durerile au dispărut* 42

12. *Sfinții ne sunt ajutor de nădejde*..... 44

13. *O minune în care sfinții cer să li se facă raclă*... 46

14. *O mărturie din Țara Sfântă*..... 48

15. *Moaștele sfinților închisorilor la Muntele Athos*.....49

16. *Mărturisirile unui martor*..... 55

B) MINUNILE SFÂNTULUI ILIE LĂCĂTUȘU 67

1. *Părintele Ilie, un mărturisitor al lui Hristos* 67

2. *Memoriul de canonizare și răspunsul Arhiepiscopiei Bucureștilor* 69

3. *Primele poziții față de aflarea moaștelor părintelui Ilie Lăcătușu* 73

4. *O minune relatată de Părintele Justin Pârvu*..... 75

5. „Am văzut un mort, da’ nu-i mort, un mort viu...” 77

6. *Noi minuni ale părintelui Ilie Lăcătușu* 80

7. „Mă refer la părintele Ilie Lăcătușu cu titulatura de sfânt” 84

8. „Eu o consider o minune..” 87

9. „Sfinții sunt vii, mai vii ca noi!” 89

10. „Dumnezeu a lucrat minunat prin sfântul Său” 89

11. „Pe mine m-a vindecat Sfântul Ilie Lăcătușu” ..90

12. „Nici nu știți ce binecuvântare este pentru noi că îl avem” 93

13. „Sfântul Ilie Lăcătușu face mari minuni” 94

14. „Misiunea sa nu s-a terminat” 94

15. „Am văzut un părinte care doarme” 95

16. „Îi mulțumim că este sănătoasă” 96

17. „Am văzut o minune” 96

18. „Acum ne veghează din Împărăția Cerurilor...” 97

C) DIN MINUNILE LUI VALERIU GAFENCU.....	100
D) MINUNEA DE LA IAȘI	116
1. 19 martie 2009, Teatrul Luceafărul, Iași	116
2. Minunea de la Prodromu.....	118
3. Minunea de la Biserica Învierea Domnului din Rădăuți	122
4. „Dumnezeu vrea să fie cinstiți și noii mucenici”	124
5. „Ne-am minunat!”	125
6. „Boala nu a apărut. Pentru că nu avea cum să apară.”	126
7. „19 martie” 2010 - minunea se repetă... ..	129
8. „Minunea s-a repetat la Mănăstirea Petru Vodă”	134
9. „Ia moaștele cu tine...”	134
10. Trăind aproape de un sfânt mucenic	149
11. Vindecările primite trebuie făcute cunoscute ...	154
12. Minunea sfinților de la Aiud	155
13. Demonizatul din Timișoara în fața sfintelor moaște	156
 ACATISTUL NOILOR MUCENICI ȘI MĂRTURISITORI DIN TEMNIȚELE COMUNISTE.....	168
 În loc de încheiere	187

*Mulțumiri tuturor celor care au contribuit,
într-un fel sau altul, la realizarea acestei cărți.*

*Într-o vreme în care dezbinarea
pune stăpânire pe inimile multora,
e nevoie ca frații întru Hristos
să fie întru împreună-lucrare...*

Danion Vasile:

Iisus înfășurat în tricolor

De ani de zile am auzit diferite minuni făcute de sfinții închisorilor, în timpul vieții lor sau după trecerea lor la Domnul. Am auzit și despre vedenii pe care le-au avut – unele chiar din gura lor, altele de la cei care le-au auzit de la ei. Dar mărturia care m-a impresionat cel mai mult este una pe care am citit-o. Și o redau ca atare: „În ziua de 17 iulie 1961, pe la orele 10.00 ale dimineții, după mărturia preotului (Victor – n.n.) Lungănoiu și a preotului (Sebastian – n.n.) Chilea, cei doi prieteni preoți craioveni se aflau la cosit de lucernă, când pe cer a apărut Maica Domnului în rochie de mireasă, în întreaga frumusețe dumnezeiască, de un alb imaculat, cu pruncul Iisus înfășurat în tricolor. Preoții și-au descoperit capetele, au căzut în genunchi și s-au închinat cu smerenie, după care imaginea dumnezeiască a dispărut în înaltul cerului”.¹

Ar fi de dorit ca acest semn minunat să fie zugrăvit în icoane, pentru că arată clar cât de mult iubește Hristos neamul românesc, atât de încercat în tot felul de pătimiri și prigoane. Mai mult chiar, arată și ocrotirea Maicii Domnului, care i-a binecuvântat pe toți noii mucenici și mărturisitori români...

---

¹ Mărturiile au fost adunate de Toma Rădulescu, care a fost cel mai cunoscut muzeograf de la Muzeul Olteniei. Citatul este preluat din volumul *Clerici ortodocși în închisorile comuniste, Județul Olt*, scris de Ana Maria Rădulescu, apărut la Editura Aius PrintEd, Craiova, 2006, pp. 145-146. Acolo apar mai multe date despre pătimirea părintelui Victor Lungănoiu, care la Periprava a fost coleg de suferință și cu părintele Justin Pârveu (n. ed.).

A) MINUNILE SFINŢILOR DE LA AIUD

1. Pr. dr. Mihai Valică:

Mărturii ale minunilor sfinţilor închisorilor

„Cred că timpul canonizării lor a sosit...”

Mitropolitul Bartolomeu Anania

a. Repere istorice și pronia divină

În anul 2008 am primit în dar de la un părinte un chivot, cu mențiunea că în acesta vor sălășlui, când va voi Dumnezeu, sfinte moaște. Am acceptat chivotul și doi ani a stat gol pe Sfânta Masă.

Călătorind în Grecia pe la diverse Mănăstiri cu ocazia lansării unei cărți, care mi-a fost tradusă în limba greacă², mi s-au făcut câteva oferte de a primi sfinte moaște.

Pentru că nu cerusem binecuvântarea ierarhului meu, nu am îndrăznit să primesc, dar nici nu am avut îndemnul inimii, gândind că și în țara noastră sunt *munți* de oseminte ale martirilor uciși în închisorile comuniste. Și m-am întrebat: cu ce sunt mai sfinți cei din Grecia față de martirii temnițelor holocaustului roșu?

După câteva luni, am ținut la Deva pe data de 30 noiembrie 2010, conferința: *România între martiraj, asumare a istoriei și teroare ideologică - considerații*

² Este vorba de volumul *Spitalul creștin*, realizat în colaborare cu dr. Pavel Chirilă, apărut la Editura Christiana în anul 2004. Despre lansarea ediției grecești, detalii pe www.asiromani.com/stiri-diaspora/grecia/6627-o-sear-deosebit-lansare-de-carte-la-larisa.html (n. a.).

*teologice și bioetice*³ - după care am simțit nevoia să mă duc să mă închin la Aiud, în Biserica de la Râpa Robilor, care adăpostește osuarul cu sfinții martiri, uciși la Aiud.

Între timp mai mulți ierarhi și mitropoliți⁴ au citit studiul meu despre martiri, prin care ceream Sfântului Sinod canonizarea lor și mi-au transmis felicitările și mulțumirea lor.

Înainte de a susține conferința, pe 28 septembrie 2010 am trimis textul ei ÎPS Bartolomeu al Clujului, care l-a citit integral, și, în ciuda suferinței sale, mi-a telefonat personal, mulțumindu-mi pentru efortul meu. A spus că: „în timp ce citeam, am simțit că-mi retrăiesc aieva atitudinea tinereții mele față de dictatura comunistă și cred că timpul canonizării lor a sosit”.

a. 1. Moaștele sfinților închisorilor între binecuvântare, rugăciune și oferire

ÎPS Pimen m-a sunat, spunându-mi că în anul 2011 va organiza conferințe preoțești pe tema mucenicilor din închisorile comuniste, și a fost de acord întru totul cu textul conferinței.

Acum l-am întrebat dacă îmi dă binecuvântarea să primesc moaște ale sfinților de la Aiud, deoarece mulți credincioși merg acolo în pelerinaj și doresc să aduc câteva moaște de acolo, întrucât Catedrala este închinată și sfinților români martirizați în perioada dictaturii atee comuniste.

³ Textul conferinței a fost tipărit inițial în prima ediție a volumului *Mărturisitorii. Minuni. Mărturii. Repere*, Editura Lucman, București, 2010, pp. 256-272 (n. a.).

⁴ Dintre aceștia, doi mitropoliți și trei arhiepiscopi au dorit să rămână în anonim (n. a.).

Am primit binecuvântarea verbală de la ÎPS Pimen, întrucât Sfântul Sinod încă nu s-a pronunțat.

Având în vedere faptul că *la început a fost Cuvântul*, apoi scrisul; că Sfântul Sinod se va pronunța după ce va vedea evlavia noastră față de martirii închisorilor; că martirii sunt deja cinstiți de Dumnezeu în cer⁵, am considerat momentul oportun, să mă rog la Bunul Dumnezeu, să îmi rânduiască moaște ale sfinților știuți numai de El și cei mai potriviți pentru Catedrala Sfânta Treime și pentru orașul nostru și timpurile noastre, și care doresc să vină și să fie mai departe o mărturie vie a credinței, a verticalității și a fermității lor în Bucovina lui Ștefan cel Mare.

Cu binecuvântarea ÎPS Pimen și cu credința vie că Dumnezeu va rândui ce este mai bine spre mântuirea și îndumnezeirea noastră, am plecat, cu mare bucurie, cu multă pace în inimă și în suflet, pe data de 21 decembrie 2010, la Aiud, la Părintele Augustin care mi-a oferit, cu binecuvântarea celor în drept, trei moaște:

- tibie, ca simbol al peregrinărilor martirilor prin pustiul acestei lumi, dar și al peregrinărilor din închisoare în închisoare a celor întemnițați spre a fi reeducați ori uciși;
- o coastă ruptă în două locuri, dar vindecată în timpul detenției, ca simbol al torturilor din închisorile comuniste, dar și simbol al răbdării în suferință;
- și un omoplat cu două găuri în osul subțiat și transparent, devenit aproape cartilaj ca urmare a înșelării și înfometării îndelungate, întrucât se știe că orga-

⁵ Apocalipsa 6,9: *...și când a deschis pecetea a cincea, am văzut, sub jertfelnic, sufletele celor înjunghiați pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia pe care au dat-o* (n. a.).

nismul în lipsa hranei și a apei, se „autohrănește și se adapă” din cartilajele trupului, până acestea se subțiază și apoi se găuresc.

a. 2. Câteva repere teologice ale dorinței de a avea moaște ale sfinților închisorilor din România

Motivele care au stat la baza dorinței mele de a aduce moaște ale martirilor români și nu din alte țări sau de la Athos, sunt acestea:

- Martirii creștini au lăsat cu limbă de moarte să nu fie răzbunați și nu și-au acuzat niciodată tortionarii de atrocitățile lor⁶. Această atitudine îi face următorii lui Iisus Hristos pe Cruce și marilor sfinți martiri ai creștinismului. Martirii români reprezintă coloana vertebrală a neamului românesc creștin și sunt o mulțumire adusă lui Dumnezeu, ca un prinos de recunoștință al întregii creștinătăți;

- Ei sunt aleșii credinței și ai neamului, lămurii în focul chinurilor, precum aurul în topitoare. România, sub teroarea roșie a holocaustului comunist, a dat *nor de mărturie*⁷ ale credinței creștine. Pe ei trebuie să-i asumăm istoric, eclesial și haric, cinstindu-le moaștele, urmându-le credința și atitudinea lor morală;

- Fundamentul Bisericii Ortodoxe este puterea de desăvârșire și îndumnezeire permanentă prin jertfa lui Hristos, care generează jertfa de zi cu zi a credincioșilor ei, și apoi aceasta lucrează dreapta cunoaștere

⁶ Vezi Monahul Moise, *Sfântul închisorilor*, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2007. Cartea se referă la unul dintre martirii închisorilor românești, Valeriu Gafencu (n. a.).

⁷ Vezi Evrei 12, 1: *De aceea și noi, având împrejurul nostru atâta nor de mărturie, să lepădăm orice povară și păcatul ce grabnic ne împresoară și să alergăm cu stăruință în lupta care ne stă înaintea* (n. a.).

și dreapta trăire a faptei celei bune în Duhul Sfânt. Sfinții închisorilor reprezintă rodul lucrării Sfântului Duh în neamul românesc și în Biserica lui Hristos;

- Biserica, după ființa sa, este un Organism și un Corp numit „Trupul lui Hristos”⁸, care include Națiunea, dar nu se identifică cu ea, ci cu Împărăția lui Dumnezeu, însă scopul Bisericii este de a transforma Națiile în Poporul lui Dumnezeu. În acest sens este chemat creștinul să activeze și să-și dezvolte mai departe credința, cultura națională și conștiința de sine a unei nații⁹, lucrând astfel în Biserica cea una, sfântă, sobornicească și apostolească;

- Dumnezeu a sădit fiecărui neam o misiune, ne-a hotărât o creștere în istorie. Fiecare neam este responsabil de trecut și dator să pregătească calea pentru urmași. Sfinții închisorilor și-au îndeplinit cu prisosință această misiune creștină;

- Cei morți, alături de cei vii și cei ce se vor naște, alcătuiesc neamul din care ne tragem și alături de care vom fi chemați la judecată¹⁰;

- Biserica vorbește despre judecata particulară – când fiecare va răspunde pentru faptele sale – și des-

⁸ Vezi *I Corinteni 12, 12-14* (n. a.).

⁹ Vezi Pr. dr. Mihai Valică, prof. dr. Pavel Chirilă, dr. Andreia Băndoiu și dr. ec. Cristian George Popescu, *Teologia Socială*, Editura Christiana, București, 2007, pp. 165-166 (n. a.).

¹⁰ Cf. „*Fiecare în rândul cetii sale*”. *Pentru o teologie a neamului*, de Nichifor Crainic, Dumitru Stăniloae, Răzvan Codrescu, Radu Preda, Editura Christiana, București, 2003, mai ales paginile 9-15, 95-119 și 175-187. Titlul volumului are întemeierea în *I Corinteni 15, 22-23: Căci precum în Adam toți mor, așa în Hristos toți vor învia. Dar fiecare în rândul cetii sale...*” Cf. Răzvan Codrescu, *Cartea îndreptărilor*, Ed. Christiana, București, 2004 (secțiunea „Dreptatea neamurilor”).

pre judecata universală – când vom da socoteală și ca neam, când vom răspunde pentru istoria la care am fost părtași în timpul vieții, pentru „umărul” pe care l-am pus ca acest neam să meargă spre înviere;

- Rolul Bisericii este și acela de a sancționa moral abaterile unei politici abuzive, „spiritualizând” astfel politica și nu politizând Biserica. Prin „a spiritualiza politica” se înțelege că Biserica și slujitorii ei au datoria morală de a arăta politicianilor, asumându-și orice risc, care sunt exigențele și principiile moralei creștine necesare a fi respectate în viața și activitatea politică¹¹, făcând astfel politica „posibilă”, adică suportabilă. Sfinții închisorilor sunt victime ale intoleranței unei politici fără Dumnezeu, care duce la tortură și la crimă. Sfinții închisorilor pot reprezenta și un avertisment moral pentru politicieni, să nu mai repete ororile unei politici atee și antinaționale;

- Cei ce scot dreptatea socială, credința creștină și morala din politică și viața socială transformă lumea în haos și Iad. Așa cum umanismul a zdrobit chipul adevărat al omului, „îndumnezeindu-l în duhul lumii”, tot așa poate politica fără legea morală a lui Dumnezeu să sfâșie ființa umană, să o umilească și să o distrugă;

- Reconcilierea națională prin iertarea creștină este soluția vindecării României și a rănilor sufletești din inimile foștilor deținuți politici sau deținuți pe motive de credință și luptă împotriva răului.

¹¹ Pentru raportul ortodox dintre Biserică și politică, cf., între altele, Costion Nicolescu, *Teologul în cetate. Părintele Stăniloae și aria politicii*, Ed. Christiana, București, 2003 (cu ample citate din publicistica părintelui Stăniloae de dinainte de 1945). Pentru o abordare mai recentă, cf. Radu Preda, *Biserica în Stat. O invitație la dezbatere*, Ed. Scripta, București, 1999 (n. a.).

• Sfinții martiri ai închisorilor i-au iertat pe torționarii lor și ne îndeamnă acum să îi iertăm la rândul nostru pe torționarii ideologici și pe jefuitorii economici actuali, doar după ce ne împotrivim acestora cu toată ființa și mărturia noastră creștinească. Mesajul lor este atitudinea acestora din vremea prigoanei comuniste: nu vă lăsați sclavi și încătușați în propria țară fără luptă, împotrivire și mărturie! Lupta împotriva răului de orice fel vă va da demnitatea de martir și vă va asemăna cu sfinții!

Deci Biserica, spațiu liturgic mântuitor, ca loc de întâlnire dintre memorie și actualitate, dintre trecut și prezent în perspectiva viitorului, ca loc al împăcării și al iertării, este chemată să amintească omului și generațiilor, că nu putem începe o nouă pagină a istoriei fără mărturisirea greșelilor și a păcatelor în mod personal, comunitar și plenar, în drumul firesc spre înviere, și fără a lua atitudine fermă, personală, dar și civică și eclesială, împotriva oricărei nedreptăți și umiliri care ne bântuie țara și neamul din ce în ce mai des.

Mântuitorul Iisus Hristos nu a înviat singur, ci cu istoria. De aceea este reprezentat în icoane ținând de mână pe Adam și Eva, în spatele cărora sunt drepții, dar și unele persoane păcătoase din Vechiul Testament, menționați și în Cartea Neamului lui Hristos (Matei 1, 17).

Hristos și-a asumat prin aceasta toată istoria, cu cele bune și cu cele rele. La fel trebuie să facă și poporul român prin Biserica sa: să-și asume istoria și să o sfințească și înnoiască prin exemplul și jertfa lui Hristos. El a venit să *le facă pe toate noi* (Apoc. 21,5) în istorie prin harul Său în drumul istoriei spre Eshaton.

Am credința că la Învierea cea de obște sfinții români, martiri ai închisorilor comuniste, vor fi în ceata celor ce vor judeca lumea și istoria (1 Corinteni 6, 2).

Acestea au fost motivele mele și credința mea de a aduce moaștele sfinților români la Catedrala Sfânta Treime din Vatra Dornei.

b. Darul vindecător al sfințelor moaște de la Aiud aduse la Vatra Dornei

Domnul nostru Iisus lucrează cu putere la vindecarea noastră, la împăcarea noastră cu El și între noi, la sfințenia istoriei și a timpului. Eu, ca umil și nevrednic preot, văd oameni care se ridică din comă, din boli, care înviază din patimi, care se înobilează și se îmbunătățesc prin Sfintele Taine, prin credință și prin fapte frumoase.

El ne poartă de grijă și nouă, ne rabdă, ne ceartă dar ne și iartă, văd pronia Lui neîncăpătoare în logica noastră, dar activând sufletele oamenilor spre sfințirea vieții lor. Văd lucrarea Duhului Sfânt care luminează inimile și viețile oamenilor care vor să sporească în har și în credință. Aud și mărturiile lor legate de ajutorul Sfinților și al Părinților: Sofian, Arsenie Boca, Cleopa, Ilarion Argatu etc., în viața lor. Sunt experiențe care sfidează și depășesc logica omenească. Ascult mărturia unor persoane care spun că după ce ascultă în biserică acatistul închinat sfinților închisorilor¹² se luminează și se simt mult mai bine. Unii plâng aproape pe tot parcursul citirii acatistului și îi dau slavă lui Dumnezeu că sfinții martiri ne-au făcut cinstea să vină la Vatra Dornei.

¹² Acest acatist este citit în fiecare miercuri la ora 9 dimineața, în fața icoanei Maicii Domnului, lângă care sunt puse moaștele sfinților închisorilor (n. a.).

Nora mea, Prezbitera Nicoleta, fiind însărcinată în luna a doua, suferea de o disgravidie acută și de câteva zile vomă, nu putea să mănânce nimic, iar noaptea nu putea să se odihnească. Pe 22 decembrie s-a atins cu toată credința ei de moaștele abia aduse și nu a mai vomat, simțindu-se foarte bine. Chiar dacă după câteva săptămâni disgravidia a reapărut, însă sporadic și nu așa acut, după ce a plecat la Cluj, la cursuri, a avut sentimentul precum și experiența personală vie că harul lui Dumnezeu lucrează vindecător prin moaștele sfinților închisorilor.

Reapariția disgravidiei într-o formă mai ușoară, confirmă și accentuează harul vindecător al moaștelor și nicidecum nu-l infirmă, întrucât mesajul vindecării trebuia văzut în faptul că doar prin atingerea de moaște, fără să ia niciun medicament, s-a simțit foarte bine multe zile și nu să se creadă că încetarea disgravidiei în faza acută, s-ar fi datorat exclusiv unei etape firești biologice în creșterea pruncului.

***

Un alt caz al ajutorului moaștelor sfinților închisorilor, pentru cei bolnavi și aflați în suferință este experiența personală pe care am trăit-o alături de un tânăr pe nume Paul Andrei Ruscan, din Dorna Candrenilor, care a avut un grav accident de circulație, cu multiple fracturi, paralizie totală, lovituri la cap, la trunchiul cerebral în patru locuri și care a fost în comă câteva săptămâni.

Toți medicii, dar absolut toți, îi sfătuiau părinții să nu mai piardă banii și nici vremea, deoarece din punct de vedere clinic, niciun medic nu-l poate opera și nu are nicio șansă. Însă tânărul a avut șansa să aibă părinții și bunica foarte credincioși, care sperau și cre-

deau că Paul se va face bine prin puterea lui Dumnezeu și a Sfințelor Taine ale Bisericii. L-au adus acasă în comă, doar cu speranța și credința în Doctorul Iisus Hristos. I-au făcut șapte Sfinte Masluri, după care a deschis ochii și a început ușor să miște câteva degete de la mâna dreaptă și am putut comunica cu el prin semne. Nu putea deschide gura decât foarte puțin. Era hrănit prin perfuzii. Acum am sfătuit familia să înceapă un program de recuperare la Constanța, Târgu Mureș etc. și să-l împărtășească de cel puțin 9 ori, în 9 săptămâni. Din săptămâna a treia a începerii acestei terapii duhovnicești pentru Paul, am adus moaștele sfinților închisorilor, abia primite, cu mine. După a șaptea săptămână de împărtășanie – șase luni după accident – și atingere cu sfințele moaște, Paul a rostit primele cuvinte și a început să se miște, să pedaleze la o bicicletă medicală, să-și facă semnul Sfintei Cruci, să râdă și chiar să facă glume. L-a iertat pe cel care l-a accidentat și acum urmează tratamentul de recuperare propus de medici, iar aceștia consideră că doar puterea lui Dumnezeu l-a menținut în viață și-i va da puterea să fie vindecat total. Mi-am pus o întrebare, mai puțin firească, din punct de vedere teologic, după momentul când Paul a început să vorbească, încercând parcă să cuantific proporțional, cât au contribuit la această vindecare Sfintele Taine și cât au ajutat moaștele sfinților închisorilor? În sâmbăta din săptămâna a opta, din perioada tratamentului duhovnicesc, am adus iar sfințele moaște și atunci mi-a spus Paul: „Noaptea trecută l-am visat pe Sfântul Nectarie, cu acest obiect în mână” - Paul arătând spre moaște și atingându-le. Vorbea încă cu dificultate, dar foarte bucuros, cu o privire luminoasă, cu multă pace și căldură în suflet și cu multă speranță că aceste moaște îl ajută mult.

Personal simt cum Mântuitorul Hristos lucrează prin Duhul Sfânt în Biserica slavei Sale și cum prin sfinții Săi mucenici ai închisorilor Se preamărește. El ocrotește și hrănește Biserica Sa, chiar dacă unii dintre noi, păstorii, nu ne împlinim mereu misiunea cum se cuvine.

Din aceste experiențe ale Bisericii să învățăm că noi trebuie să sperăm mereu în ajutorul lui Dumnezeu, în tot locul și în toată vremea încercării noastre, fie ca neam, fie ca persoană; să trăim în pace și dragoste cu Hristos și cu toți semenii noștri, în și prin Biserica Sa, în rândul și în rânduiala fiecăruia, cu inimă bună și iubitoare, ca să ne dea Domnul, după inima noastră, cele necesare mântuirii noastre, așteptând vremea luminării Duhului Sfânt, ca să putem vedea și înțelege minunile din legea și din pronia lui Dumnezeu!

*Vatra Dornei, 30 ianuarie 2011
Praznicul Sfinților Trei Ierarhi*

Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur

***

(Considerăm potrivit să anexăm aici mărturia directă a tânărului din Dorna Candrenilor, urmată de mărturia mamei sale, care i-a fost alături pe parcursul perioadei de recuperare – n. ed.)

Mă numesc Paul Andrei și am nouăsprezece ani. În încercările prin care am trecut după accident am simțit că cineva a fost cu mine permanent din punct de vedere spiritual. L-am visat pe Sfântul Nectarie intrând în camera mea, cu ceva într-o mână, cu lucruri sfinte, și mi-a spus că este Sfântul Nectarie și a venit să mă ajute. Când m-am apropiat de sfintele moaște

de la Aiud, care au fost aduse de părintele Valică, a treia oară am putut vorbi și zâmbi. Am fost fericit că m-au ajutat, și le-am sărutat cu multă încredere. Îmi doresc foarte mult să pot merge și să îmi pot folosi mâna stângă. Simt că sfinții mă ajută în continuare. Mă simt protejat permanent – nu îmi pierd curajul niciodată, pentru că sfinții mă ajută. Simt permanent aceasta...

***

Sunt Silvia Ruscan, mama lui Paul, care în seara zilei de 2 mai 2010 a suferit un cumplit accident de circulație. Dus la spital, la Vatra Dornei, trimis apoi la Spitalul Județean Suceava, nu i s-a dat nicio șansă de supraviețuire. Era în comă profundă, de gradul patru, lovit foarte grav la trunchiul cerebral și trăia cu ajutorul aparatelor. Pentru că era un copil responsabil, credincios, cânta la corul bisericii din localitate, eu am sperat permanent că Dumnezeu îi va da o șansă și se va întoarce la noi. După aproximativ treizeci de ore, a apărut o rază de speranță: s-a putut elimina aparatul de respirat. Au urmat apoi ore și zile grele, șase săptămâni de comă profundă, fără să deschidă ochii, cu pneumonie gravă. Continuam să sper că va fi bine, pentru că știam, citisem și citeam și în perioada aceea minuni ale sfinților și minuni ale sfinților de la Aiud – și speram permanent într-o minune. Și minunea s-a petrecut. La șase săptămâni a deschis ochii. Dar au urmat iar alte luni de zile de stare vegetativă. Nu știa să mănânce, nu știa să vorbească, nu știa ce simte, nu știa să zâmbească și așa mai departe.

Între timp, în spital s-a internat o doamnă cu fiul ei. Ne-a povestit că fusese la Aiud, la Mănăstirea Sfânta Cruce, de unde avea ulei sfințit, agheasmă, și alte lucruri de acolo pe care le-a împărțit cu noi. Am

Început să prind mai mult curaj, și citeam cât de des puteam Acatistul Sfinților Români din închisori. Încet-încet, cu multă încredere că avem sprijin, l-am învățat să mănânce, ca să putem elimina sonda nazogastrică care i s-a pus la o lună de la accident. Am fost externați după aproximativ trei luni, am mers acasă, dar într-o stare vegetativă persistentă. Nu vorbea, nu știa de ce are nevoie. Am fost la spital la recuperare la Târgu Mureș, dar îmbunătățirile erau puține. Evoluția lui era pozitivă, dar foarte lentă. Cam după șase luni de la accident, am avut o altă șansă miraculoasă: să se aducă la Vatra Dornei sfintele moaște de la Aiud, de la sfinții care au suferit în închisorile comuniste.

După trei *întâlniri* cu sfintele moaște, Paul a început să vorbească în șoaptă, să miște gura fără glas, își mișca buzele încercând să vorbească și să râdă. A trecut la starea de conștiență, că vegetația în care s-a aflat era o stare de inconștiență, sau uneori starea de conștiență alterna cu starea de inconștiență. *Cineva* îi dădea atâta putere și speranță, încât a reușit. De ziua lui, pe 28 noiembrie 2010, a rostit primele cuvinte scurte. După ce s-a mai împărtășit de trei ori și după alte rugăciuni la sfintele moaște, a vorbit tare și a râs cu hohot. Acum știe toate cuvintele, poate cere ce are nevoie, știe că sfintele moaște l-au ajutat și confirmă mereu lucrul acesta. Spune rugăciuni, atât cu mine cât și singur, și abia așteaptă să poată merge singur. Simțim în continuare că avem ajutor, avem pentru ce lupta, minunile sunt vizibile. Ni s-au întâmplat lucruri minunate, pe care cu siguranță cei din jur le credeau imposibile. Când spuneam că îmi doresc ca Paul să fie ca înainte, medicii și asistentele zâmbeau ironic, mă credeau inconștientă, uneori chiar mă atenționau că așa ceva nu este posibil. La început, când ne-am dus la

spital la Suceava, toată lumea mă respingea, toți îmi vorbeau urât, mi-au spus că nu există nicio șansă, să nu sper, doar și ei sunt părinți, dar nu există șanse. Dar parcă nici nu eram așa disperată, ceva în interiorul meu îmi spunea: „Dumnezeu știe ce are de făcut cu fiecare persoană”. A fost grav diagnosticul, îmi dau seama, și nu îmi dădeau nicio șansă. Îmi ziceau să nu îmi doresc, să nu sper, că n-o să fie bine, că asta nu se poate! Dar Dumnezeu ne-o ajutat, și am depășit niște momente cumplite. Acum suntem fericiți. Acum povestim toată ziua, îi e dor să vorbească, că n-o vorbit de mult, și acum povestește toată ziua...

2. Sfinții din Aiud nu dorm

Părintele Augustin de la Aiud spunea: „Mai ales noi, preoții, suntem datori să facem cunoscută credincioșilor jertfa mucenicilor noștri. Propovăduirea sfințeniei acestor martiri ne va întări în credință și ne va ajuta foarte mult la mântuirea sufletelor noastre.”¹³ Materialul care urmează¹⁴ este important întrucât este chiar o mărturie a părintelui Augustin de la Aiud, care a auzit multe dintre minunile noilor mucenici. El strânge material pentru a realiza o carte despre aceste minuni...

Un părinte din Cluj, care avea probleme foarte mari în parohie cu privire la o bucată de teren care aparținea bisericii, i-a dat în judecată pe cei care au luat acest teren. Și mulți ani de zile s-a tot judecat și

¹³ Din revista *Familia ortodoxă*, nr. 11/2010 (n. ed.).

¹⁴ Apărut inițial în revista *Atitudini*, nr. 6/2009, pp. 32-35 (n. ed.).